

ДЕЯН ЕНЕВ - СТИХОВЕ

* * *

КАКВО Е МОНАХЪТ?

Само Бог и душата,
прочетох някъде.
И си представих, Иисусе,
калдъръм от въздишки.
А наоколо - кипариси като пламъци.

Събудено от звука на клепалото
за утрения,
едно коте започна да ближе
росата по камъка.

* * *

ГОСПОДИ, ЗАЩО РАЗБИРАМЕ,

че Те има
единствено чрез отсъствието Ти.
Колко сме жалки,
когато трябва да Ти благодарим.
И колко лакоми -
когато искаме.
Господи, приеми ни такива,
каквито сме -
нас, грешните
и огрей отново пустинята
вътре в нас.
Господи, Господи,
Ти, Който можеш всичко.
Научи ни, когато паднем -
да станем пак.
Научи ни да дадем на просяка -
и когато не проси.
И ни научи
бавно и смирено

да казваме "Отче наш" -
скрити в малката стаичка
на сърцето си.

* * *

... С ЕДНА МОЛИТВИЧКА

започнах този ден.
С една молитвичка.
Нагоре ходих и надолу -
с една молитвичка.
Не беше празник този ден,
а беше делник, очукан като камък.
(Със слюдени прозорчета и мраморни пътеки)
Очукан като камъка, отхвърлен от зидарите.
Такъв бе този ден.
Завърших този ден
с една молитвичка...

* * *

ВЪВ ТОЗИ КЪСЕН ЧАС, ИИСУСЕ,

аз търся Твойто име,
в което няма капчица тъга.
Но чувам славеите само
да се надпяват.

Във този страшен час, Иисусе,
аз викам Твойто име,
хриптя сред пустотата.
Душата ми е пълна
с мъртва риба.

А после бавно се развиделява.

* * *

ПОЗЛАТАТА НА ИКОНАТА

потрепва в тъмното.
Дали сънят
ще научи сърцето
да се моли без думи?
* * *

ИИСУСЕ ХРИСТЕ,
да се помолим
за узрелите за Теб.
Онези, дето - жадни,
стигнаха до извора Ти.
Покрити с бяла прах от пътя,
с напукани крака,
с напукани уста.
За тях да се помолим днес,
преди да продължим -
по пътя, покрит със бяла прах.
С напукани крака,
с напукани уста.